

Zitting 2007-2008

14 mei 2008 / 24 juni 2008

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert en de heren
Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren –

**houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007
houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

De Wapenwet – de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens¹ – regelt het bezit en gebruik van onder andere vuurwapens. De wet stelt voor een aantal vuurwapens een vergunningsplicht in en koppelt de vergunning voor het bezit en het gebruik van deze vuurwapens aan een wettige reden². Het beoefenen van een schietsport is zo'n wettige reden³. De sportschutterslicentie geeft het recht het sportschieten te beoefenen met een vergunningsplichtig wapen. Aangezien sport een bevoegdheid is van de gemeenschappen, is in de Wapenwet ingeschreven dat de gemeenschappen sportschutterslicenties kunnen uitreiken⁴. Voor bepaalde vuurwapens ontworpen voor het sportschieten en vermeld op de lijst vastgesteld door de federale minister van Justitie, volstaat het dat de houder ervan enkel een sportschutterslicentie heeft op voorwaarde dat vooraf zijn strafrechtelijke antecedenten, kennis van de wapenwetgeving en geschiktheid om veilig een vuurwapen te hanteren zijn nagegaan⁵.

Het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1174) regelt de wijze waarop een sportschutterslicentie wordt uitgereikt. De Vlaamse Gemeenschap koos ervoor om de sportschutterslicentie te laten uitreiken door de door de Vlaamse Gemeenschap gemachtigde schietsportfederaties die het sportschieten met vergunningsplichtige wapens aanbieden. Het decreet bepaalt in artikel 2, 6°, ook welke organisaties schietsportfederaties zijn als bedoeld in het decreet⁶. Dat zijn in eerste instantie de VSK (Vlaamse Schutters Konfederatie), het FROS (Landelijk Sportschutters Verbond van de Federatie voor Recreatie en Omnisport – FROS) en het VlaS (Vlaamse Traditionele Sporten). Een aantal van de sporten die aangeboden worden door het VlaS, zijn volkssporten. Maar sommige volkssportschutters zijn echter niet aangesloten bij het VlaS, maar wel bij de Federatie van Vlaamse Historische Schuttersgilden (FVHS), een op basis van het decreet op de volkscultuur⁷ erkende organisatie. Daarom stelt het Sportschuttersdecreet dat ook die organisaties, erkend op basis van het decreet op de volkscultuur, schietsportfederaties zijn als bedoeld in het Sportschuttersdecreet⁸ en daarom kunnen ze dus sportschutterslicenties uitreiken⁹. De FVHS was daarvoor vragende partij.

Aangezien sport een gemeenschapsbevoegdheid is, wordt in het Sportschuttersdecreet ook het sportschieten gedefinieerd¹⁰. De definitie luidt als volgt: “het beoefenen van de schietdisciplines die

worden aangeboden door de internationale schietsportfederatie die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, of door de schietsportfederaties”.

Dat betekent dat voor alle schietdisciplines met vergunningsplichtige wapens die door de sportfederaties en door het FVHS worden aangeboden een sportschutterslicentie aangevraagd moet worden (aangezien het schietsportfederaties zijn als bedoeld in het Sportschuttersdecreet). Binnen volkscultuur gaat het op dit ogenblik dus over het klepschieten, het flessenschieten en het buksschieten. Zowel het VlaS, als het FVHS reiken sportschutterslicenties uit voor de wapencategorieën waartoe de vergunningsplichtige wapens behoren waarmee deze drie schietdisciplines worden beoefend (artikelen 2, 9°, en 9, §1, van het decreet).

Naast vergunningsplichtige wapens en verboden wapens, bepaalt de Wapenwet ook welke wapens vrij verkrijgbaar zijn. Zo stelt artikel 3, §2, 2°, van de Wapenwet dat vuurwapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarde, zoals bepaald door de Koning, als vrij verkrijgbare wapens beschouwd moeten worden. Dat betekent dat voor die wapens geen vergunning aangevraagd hoeft te worden om het wapen te bezitten of te gebruiken. Dezelfde bepaling stelt echter aanvullend wel dat die wapens wel vergunningsplichtig zijn als ze niet binnen het kader van historische of folkloristische manifestaties gebruikt worden.

Ter uitvoering van deze bepaling somt het koninklijk besluit van 20 september 1991 betreffende de vuurwapens met historische, folkloristische of decoratieve waarde en de vuurwapens die voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt, de wapens op met een historische, folkloristische of decoratieve waarde die vrij verkrijgbaar zijn. In plaats van in dat koninklijk besluit een allesomvattende lijst met vrij verkrijgbare wapens op te nemen is, door middel van het koninklijk besluit van 9 juli 2007 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, de volgende algemene bepaling aan het koninklijk besluit van 20 september 1991 toegevoegd:

“6° (vrij verkrijgbaar zijn wapens) die eigendom zijn van een erkende vereniging die zich bezighoudt met statutair omschreven activiteiten van historische, folkloristische, traditionele of educatieve aard, met uitsluiting van enige vorm van sportschieten zoals bedoeld in de gemeenschapsdecreten ter zake, en die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- het schieten gebeurt in een erkende schietstand, onder het toezicht van een wapen- of schietmeester en onder verantwoordelijkheid van de vereniging;
- de wapens worden voorhanden gehouden en bewaard door de vereniging;
- de wapens worden enkel ter beschikking gesteld met het oog op en tijdens de statutair omschreven activiteit, aan leden van de vereniging en occasioneel genodigden;
- de vereniging kondigt vooraf plaats en datum van haar activiteiten aan aan de lokale politie en aan de gouverneur.”.

Inhoudelijk komt die bepaling tegemoet aan een aantal verzuchtingen van volksculturele organisaties. Voor het in stand houden van de volkscultuur, van sommige tradities en feesten is de bepaling een zegen. Schietwedstrijden maken immers deel uit van sommige volksculturele evenementen. De bepaling maakt het mogelijk dat bezoekers en deelnemers aan die feesten kennismaken met de traditie. Vaak worden de schietwedstrijden geopend door prominenten die het eerste schot lossen. Dat maakt

deel uit van de traditie. Vooral het buksschieten wordt beoefend met wapens die eigendom van de vereniging zijn.

Er is echter een wettelijk probleem. Het buksschieten, maar ook het flessenschieten en het klepschieten vallen, zoals vermeld, onder het Sportschuttersdecreet. Door de zinsnede in de vermelde bepaling “met uitsluiting van enige vorm van sportschieten zoals bedoeld in de gemeenschapsdecreten ter zake” zijn de wapens die gebruikt worden voor het buksschieten, het flessenschieten en het klepschieten geen vrij verkrijgbare wapens meer. Dat betekent in feite dat het vermelde koninklijk besluit van 1991 niet van toepassing is op de wapens die gebruikt worden voor die schietingen.

Het gevolg daarvan is dat momenteel iedereen die wenst deel te nemen aan het buksschieten, ook wanneer hij of zij schiet met een wapen van de vereniging, moet beschikken over een sportschutterslicentie of een voorlopige sportschutterslicentie. De facto betekent het dat occasioneel schieten niet meer kan en dat het werven van nieuwe leden en dus het in stand houden van de traditie moeilijker wordt.

Het is wenselijk dat voor het buksschieten de bepaling in het vermelde koninklijk besluit van 1991 over het vrij verkrijgbaar zijn van het wapen (algemene bepaling 6°) wel van toepassing wordt. Het buksschieten wordt beoefend met een zeer specifiek wapen, handgemaakt, vrij duur en daarom ook vaak eigendom van de vereniging. Het buksschieten vindt ook plaats binnen een ruimere context van een cultureel evenement.

Het was trouwens de oorspronkelijke bedoeling van het Sportschuttersdecreet om het buksschieten vrij te stellen van elke licentieverplichting. Uit het verslag van de bespreking in commissie blijkt namelijk dat men toen – begin mei 2007 – verwachtte dat de buks die gebruikt wordt voor het buksschieten door de toenmalige bevoegde federale minister van Justitie uitdrukkelijk toegevoegd zou worden aan de lijst van vrij verkrijgbare wapens en dus buiten elke vergunnings- of licentieplicht zou vallen¹¹. Echter, het hiervoor vermelde koninklijk besluit van 9 juli 2007, dat het koninklijk besluit van 20 september 1991 wijzigde en dat dus dateert van na het Sportschuttersdecreet van 11 mei 2007, koos uiteindelijk voor een andere aanpak, namelijk een algemene vrijstellingsbepaling echter met uitsluiting van elke vorm van sportschieten, en vermeldde de buks dus niet uitdrukkelijk als vrij verkrijgbaar wapen. Het is de combinatie van die andere federale aanpak dan verwacht met de wijze waarop het Sportschuttersdecreet voordien al het sportschieten definieerde die tot gevolg heeft dat het buksschieten nu toch licentieplichtig is¹². En dit terwijl beide regelgevingen juist de bedoeling hadden om dergelijke historische, folkloristische of decoratieve wapens vrij te stellen van elke administratieve verplichting. Dit wordt dan ook met dit voorstel rechtgezet.

In tegenstelling tot het buksschieten, worden het klepschieten en het flessenschieten beoefend met wapens die in de reguliere wapenhandel te verkrijgen zijn en die dus ook voor andere schietdisciplines gebruikt kunnen worden (jachtgeweren en punt 22-geweren). Het is dan ook niet aanbevelenswaardig om via een wijziging van de sportschuttersreglementering ook voor die wapens het statuut van vrij verkrijgbaar wapen mogelijk te maken.

Tevens worden aanvullend nog enkele technische wijzigingen aangebracht aan het Sportschuttersdecreet:

1° aan de artikelen 11, §2, en 16, §2, betreffende de intrekking van de (voorlopige) sportschutterslicentie wordt een intrekkinggrond toegevoegd: als (de verlenging van) een wapenvergunning geweigerd wordt door de gouverneur om redenen die verband houden met de openbare orde, wordt de sportschutterslicentie ingetrokken;

- 2° de bepaling, opgenomen in artikel 16, §1, betreffende informatie-uitwisseling tussen de gemachtigde schietsportfederaties en de gouverneur wordt verfijnd: ook informatie betreffende de voorlopige sportschutterslicentie moet worden doorgegeven;
- 3° de wijziging van artikel 2, 6°, zorgt ervoor dat de FVHS nog sportschutterslicenties kan uitreiken als het decreet op de volkscultuur is opgeheven en vervangen door het nieuwe Cultureel-erfgoeddecreet.

2. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt artikel 2 van het decreet op twee punten:

- 1° de definitie van sportschieten wordt aangepast: het buksschieten wordt uitgesloten;
- 2° het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur is door het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid (kortweg Cultureel-erfgoeddecreet) opgeheven en vervangen. Organisaties voor volkscultuur zullen vanaf 2012 op basis van het nieuwe Cultureel-erfgoeddecreet een gelijksoortige werking kunnen uitbouwen. De verwijzingen naar het decreet op de volkscultuur worden daarom aangevuld met de verwijzingen naar het Cultureel-erfgoeddecreet. Organisaties voor volkscultuur die het schieten met vergunningsplichtige wapens aanbieden, moeten immers blijvend gemachtigd kunnen worden als ze in de toekomst gesubsidieerd worden op basis van het Cultureel-erfgoeddecreet.

Artikel 3

Er wordt een intrekingsgrond betreffende de sportschutterslicentie toegevoegd in artikel 11, §2.

Artikel 4

Het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur is door het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid (kortweg Cultureel-erfgoeddecreet) opgeheven en vervangen. Organisaties voor volkscultuur zullen vanaf 2012 op basis van het nieuwe Cultureel-erfgoeddecreet een gelijksoortige werking kunnen uitbouwen. De verwijzingen naar het decreet op de volkscultuur worden daarom aangevuld met de verwijzingen naar het Cultureel-erfgoeddecreet. Organisaties voor volkscultuur die

het schieten met vergunningsplichtige wapens aanbieden, moeten immers blijvend gemachtigd kunnen worden als ze in de toekomst gesubsidieerd worden op basis van het Cultureel-erfgoeddecreet.

Artikel 5

Dit artikel wijzigt artikel 16 van het decreet op twee punten:

1° de bepaling opgenomen in artikel 16, §1, betreffende informatie-uitwisseling tussen de gemachtigde schietsportfederaties en de gouverneur wordt verwijnd. Ook de informatie betreffende de voorlopige sportschutterslicentie moet worden doorgegeven;

2° er wordt een intrekingsgrond betreffende de sportschutterslicentie toegevoegd in artikel 16, §2.

Artikel 6

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Joris VANDENBROUCKE

Laurence LIBERT

Ludo SANNEN

Jan PEUMANS

Jos STASSEN

Veerle HEEREN

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 2 van het decreet van 11 mei houdende het statuut van sportschutter worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

“5° sportschieten: het beoefenen van de schietdisciplines die worden aangeboden door de internationale schietsportfederatie die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, of door de schietsportfederaties, met uitzondering van het buksschieten;”;

2° in punt 6° worden na de woorden “een organisatie voor volkscultuur die erkend is op basis van het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur” de woorden “of een organisatie, gesubsidieerd op basis van artikel 26 van het decreet van 26 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid” ingevoegd.

Artikel 3

Aan artikel 11, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° indien een aanvraag voor of de hernieuwing van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen aan de sportschutter wordt geweigerd om redenen die verband houden met de openbare orde overeenkomstig de wapenwet.”

Artikel 4

In artikel 13, §2, van hetzelfde decreet worden na de woorden “niet langer erkend is op basis van het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur” de woorden “ of niet langer gesubsidieerd wordt op basis van artikel 26 van het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid” ingevoegd.

Artikel 5

Aan artikel 16 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1 wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° de beslissingen inzake verlening en intrekking van een voorlopige sportschutterslicentie.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De gouverneur, bevoegd voor de verblijfplaats van de sportschutter, deelt onverwijld aan de betreffende gemachtigde sportschietfederatie het volgende mee:

- 1° de beslissingen tot schorsing of intrekking van het recht om een wapen voorhanden te hebben overeenkomstig de wapenwet;
- 2° de beslissingen tot weigering van een vergunning tot het voorhanden hebben van een wapen of van de hernieuwing ervan om redenen die verband houden met de openbare orde, overeenkomstig de wapenwet.”;

Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking van het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid.

Joris VANDENBROUCKE

Laurence LIBERT

Ludo SANNEN

Jan PEUMANS

Jos STASSEN

Veerle HEEREN

¹ Krachtens artikel 46 van deze wet ‘Wapenwet’ genoemd.

² Artikel 11, §3, eerste lid, 9°, van de wet.

³ Artikel 11, §3, eerste lid, 9°, b, van de wet: “het sportief en recreatief schieten”.

⁴ Artikel 2, 18°, van de wet.

⁵ Artikel 12, eerste lid, 2°, van de wet. Deze lijst werd vastgesteld bij ministerieel besluit van 15 maart 2007 tot bepaling van de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, waarvoor houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht.

⁶ “6° schietsportfederatie: een Vlaamse sportfederatie of organisatie die erkend is op basis van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding die het sportschieten aanbieden of een organisatie voor volkscultuur die erkend is op basis van het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur die het sportschieten met vergunningsplichtige wapens aanbieden.”

⁷ Het decreet van 27 oktober 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van organisaties voor volkscultuur en de oprichting van het Vlaams Centrum voor Volkscultuur.

⁸ Krachtens artikel 2, 6°, van het decreet.

⁹ Artikel 9, §1, van het decreet en artikel 13 van het decreet.

¹⁰ Artikel 2, 5°, van het decreet. Zie ook het arrest van het Grondwettelijk Hof van 23 februari 2005, nr. 42/2005, p 11, B.7.1. : “De reglementering van een sport impliceert dat kan worden bepaald wat onder die sport moet worden verstaan en aan welke voorwaarden de beoefenaars van die sport moeten voldoen.”

¹¹ Zie het antwoord van de minister op de uitdrukkelijke vraag van Vlaams volksvertegenwoordiger Johan Sauwens tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet in de commissie, *Parl.St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1174/2, p. 7 en 8 en meer bepaald p. 8 : “Minister Bert Anciaux heeft reeds contact opgenomen met het federale kabinet van Justitie. De federale minister van Justitie verzekert dat de buks als wapen zal toegevoegd worden aan de lijst van vrij verkrijgbare wapens in het kader van manifestaties zoals beschreven door de heer Sauwens. Het KB waarin deze lijst zal worden opgenomen is echter nog niet goedgekeurd.”

¹² Maar niet wapenvergunningsplichtig, omdat de buks wel valt onder één van de categorieën van wapens opgesomd in het ministerieel besluit van 15 maart 2007 tot bepaling van de lijst van vuurwapens ontworpen voor het sportschieten, waarvoor houders van een sportschutterslicentie vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht.

VOORSTEL VAN DECREET

- van de heer Joris Vandenbroucke, mevrouw Laurence Libert, de heren Ludo Sannen, Jan Peumans en Jos Stassen en mevrouw Veerle Heeren -

houdende wijziging van het decreet van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter, wat het toepassingsgebied betreft

(stuk 1686 (2007-2008))

AMENDEMENT

- voorgesteld door ...

Artikel 6

Dit artikel vervangen door wat volgt :

“Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking van het decreet van 23 mei 2008 houdende de ontwikkeling, de organisatie en de subsidiëring van het Vlaams cultureel-erfgoedbeleid, met uitzondering van artikel 2, 1°, dat in werking treedt op 28 juni 2008.”.

VERANTWOORDING

Het vermelde decreet van 23 mei 2008 is op dit ogenblik nog steeds niet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Omdat de wijziging van de definitie van het sportschieten, als bepaald in artikel 2, 1°, van het voorstel, zo snel mogelijk en zeker voor 6 juli ek. (dag waarop het Oud Limburgs Schuttersfeest plaats heeft) in werking moet treden, wordt voor de rechtszekerheid gekozen voor een vaste datum, in casu de dag na de vermoedelijke bekrachtiging en afkondiging van dit decreet door de Vlaamse Regering.